

Traços del fet musical a Girona

Soprèn l'activitat musical que en els darrers mesos es du a terme a casa nostra: cicles de concerts, pòdiums, celebracions, cursos internacionals... Tot fa pensar que el fet musical a Girona s'està consolidant i que difícilment pot donar ja més de si. Realment, això és molt positiu, però no hem de deixar-nos enlluernar, no perdéssim la perspectiva. Queda encara massa per fer per poder sentir-nos plenament satisfets!

La Mostra Infantil i Juvenil de Cant Coral que organitza la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya arriba enguany a la 7a. edició. Un bon nombre de corals de tot Catalunya han participat en els concerts que han tingut lloc a diverses localitats de Catalunya i que aquest any han estat Barcelona, Sabadell, Girona, Tarragona i Lleida. Cada coral participant va interpretar algunes obres del seu repertori i el seu nivell va ser valorat a continuació per un jurat, format per directors de corals i altres músics de reconegut prestigi d'arreu de Catalunya. Les corals que a criteri d'aquest jurat tenien una major rellevància van ser seleccionades per actuar en el concert de Cloenda de la Mostra al Palau de la Música Catalana. Esperem que entre altres millores que es pretenen dur a terme l'any vinent, les bases de la convocatòria s'ampliïn i permetin també la participació de Conjunts Instrumentals (Orff) ja arrelats a les nostres comarques.

L'Orquestra de Cambra de Girona renova els seus efectius, superant una petita crisi de les que -com tard o d'hora- tot grup

musical gironí sol patir. Estem convençuts que en poc temps, el mestre Lluís Albert, i els actuals membres de l'Orquestra que potser ara disposen d'una subvenció més interessant i, per tant, s'hi poden dedicar una mica més, transformaran aquesta agrupació en el que tots desitgem que sigui.

I una nova formació orquestral de vent, la Big Band dirigida per Lluís Caballeria, ha començat a marxar amb una extraordinària il·lusió i empena tot donant un Concert de presentació al Teatre Municipal de Girona que va comptar amb una estimable assistència de públic. Aquesta banda neix amb ganes de recrear el repertori que féu legendaris -com són qualificats pels especialistes en aquest gènere-, Glenn Miller, Count Basie, Ella Fitzgerald i d'altres intèrprets de l'època d'or del Fox-trot i de la història del Jazz i del Rhythm & Blues Nord-americà.

La Federació Catalana d'Entitats Corals (F.C.E.C.) ha creat enguany la Delegació de les Comarques de Girona fruit del desdoblament amb la

Delegació de Vic. Reuneix fins a una dotzena de corals del Gironès, Pla de l'Estany, la Selva, Garrotxa i l'Alt i Baix Empordà. Conjuntament, el març van realitzar un Cap de Setmana Cantant a la Bisbal i més endavant un primer Aplec a Banyoles, el 13 de maig, que va concentrar un gran nombre de participants. L'Aplec es va tancar amb un Concert al Monestir de Banyoles que assolí un ben notable èxit de públic. El repertori interpretat va ser interessant, de qualitat i fins a cert punt nou, i públic i cantaires el van disfrutar.

Entre moltes altres coses bones que hem de festejar, la Coral Resson de Cassà de la Selva i el Cor Maragall de Girona enguany han celebrat el seu 10è. aniversari amb concerts extraordinaris i el repertori adequat a aquestes efemèrides.

La Polifònica de Girona va retre homenatge a Josep Viader, el seu fundador i director durant 34 anys amb un acte lluit que va tenir lloc a final de maig al Teatre Municipal de Girona. Les paraules d'Oriol Martorell i d'algunes de les autoritats assistents a l'acte glossaren la figura del Mestre Viader i van fer la sinopsi de quina ha estat l'aportació d'aquest músic a la ciutat de Girona. Moments abans, la Polifònica, sota el gest de Mn. Frederic Pujol, el seu actual director, li havia dedicat un concert amb la col·laboració de l'Orquestra de Cambra de

l'Empordà que, a més d'oferir una petita mostra del seu repertori, va acompanyar la interpretació de l'Alleluia del Messies de Händel. A la fi, diverses corals convidades a l'acte van cantar col·lectivament La Sardana, eterna, original de Josep Viader. Per cert, el Teatre Municipal de Girona on es va celebrar l'acte està de reformes.

Malauradament es continua deixant de banda el problema de l'acústica del teatre cara a la celebració de concerts de música clàssica si bé hi ha mitjans tècnics per millorar-la. I d'això no podem sentir-nos-en contents, ja que avui per avui aquest és l'únic equipament que la ciutat de Girona disposa de les característiques i cabuda adequades per a aquest tipus d'activitat. Es un local que apaga excessivament el so; en un concert amb cor i orquestra, el cor ha de quedar massa enrera, els cantaires no senten suficientment entre si i l'orquestra els queda llunyana. A més el so queda dins l'escenari i arriba desequilibrant a l'auditori, pel que s'aprecia una pèrdua de qualitat. El resultat final és el desequilibri que el públic detecta.

L'Orquestra de Cambra de l'Empordà que dirigeix Carles Coll, va iniciar la seva activitat l'octubre passat i du ja el bagatge d'un bon nombre de concerts realitzats tant per Catalunya com per altres indrets de l'Estat. Ha visitat el País Basc, té preparada

una gira per Andalusia i una altra que l'ha de dur aquest any cap a la República Federal d'Alemanya. Durant el mes d'abril va presentar per primer cop a la Bisbal un primer enregistrament que compta amb la col·laboració de Carmen Bustamante i recull obres de Toldrà, Serra i Turull.

Joventuts Musicals de Girona ha estrenat aquest any una nova junta, el que vol dir nova empenta i fins i tot algun canvi: el Festival d'Estiu s'ha transformat en Festival de Primavera i a més ha donat cabuda al Jazz. Hem de destacar l'agradable coincidència que tant el Festival de Música de l'Empordà com el Festival de Torroella de Montgrí que organitzen J.J.M.M. de Figueres i de Torroella respectivament arriben a la seva Xa. edició.

Realment, l'oferta de concerts i festivals enguany és extraordinària. D'entre els més arrelats destaquen el de Sant Feliu de Guíxols, Calonge i Cadaqués. Probablement l'estímul per cercar els millors intèrprets disponibles que han garantit la qualitat dels concerts que s'ofereixen no hauria estat possible sense l'ajut institucional, sobretot des dels ajuntaments i de la Diputació de Girona que concretament ha atorgat a nou associacions i onze ajuntaments, les subvencions sol·licitades per a la realització d'activitats musicals d'acord amb les bases de

La Polifònica de Girona, enguany va retre homenatge al mestre Viader

EL PUNT

LLUIS SERRAT

Big Band
nova formació
orquestral de
vent

concessió. També hi col·labora la Generalitat i alguns "sponsors" privats. Es d'admirar, realment, l'habilitat de les entitats i associacions musicals de les nostres comarques per obtenir els recursos econòmics necessaris per poder assumir aquests concerts. Es un èxit que referma la seva competència.

De forma paral·lela a al celebració d'alguns d'aquests festivals, s'imparteixen cursos d'interpretació, alguns d'ells ben consolidats com el de Girona, el de Torroella o el de Llançà, entre altres. El VIIè. Curs Internacional de Girona dirigit per Carles Guinovart presenta un quadre de 21 professors de màxim relleu. S'imparteixen classes de piano, violí, viola, violoncel, guitarra, orgue, saxòfon, cant, composició i anàlisi musical, pedagogia musical i a més tindrà lloc un seminari de música espanyola. Mentre duri el curs, alguns professors i alumnes faran diversos concerts i entre ells hi haurà el de l'Orquestra del Curs, la Camerata Ciutat de Girona.

La Colònia Musical que organitza la Generalitat de Catalunya, en canvi, ha estat a punt de no celebrar el seu Xè aniversari, ja que una carta enviada pel Director General de Música a l'equip tècnic que en té cura notifica que aquest és el darrer any que la Generalitat hi destina pressupost. Creiem que el Servei de Música de la Generalitat no ha valorat correctament l'abast d'aquesta activitat. Tal com s'ha demostrat repetidament aquesta és una activitat que funciona i que té l'èxit assegurat: la mostra més clara és que cada any manquen places, tot i que el seu cost, que lògicament és una mica superior al d'altres colònies. S'evidencia un divorci clar entre el que la societat demana i el que el nostre govern català està disposat a assumir. No és problema d'un grup polític determinat; és un problema de sensibilitat de les persones a qui hem atorgat la con-

fiança, el nostre vot i el poder d'escollir el nostre model cultural.

Sortosament, l'Ajuntament de Girona diu que voldria iniciar a mig termini les obres de l'Auditori que té previst prop del Pavelló Firal. Segons la premsa ja hi ha assignada la partida pressupostària pel trienni que s'inicia l'any vinent. El Ministeri de Cultura del Govern Central, ha reservat també una partida, però qui no ho ha fet és la Generalitat. Si bé és la tercera part, que necessàriament falta per cobrir les despeses no ha reservat fins al moment partida del seu pressupost i, a més, diu que no ho pensa fer. Per tant, ens queda l'interrogant de quan tindrem Auditori. El que en tot cas sembla cert és que aquest encara pot anar per llarg.

L'actitud del nostre govern català ja no ens hauria de "frapar". Sembla ser que ara per ara té pel davant altres prioritats. Si bé és cert que l'enorme població de Barcelona mereix el seu Auditori, no treu que manca, com en tantes altres coses, el més elemental criteri de repartiment territorial; el centralisme barceloní es manifesta una altra vegada.

Avui per avui, realment la Generalitat deu pretendre aportar "estímul" per la música encara que no diners. Vegeu: des del Palau Marc, Rambla Santa Mònica, 8 de Barcelona (seu del Departament de Cultura) una oficina de "Coordinació de la Festa de la Música" ens ha convidat a tots el 21 de juny a aquesta celebració internacional, de la qual oficialment no se'n deu voler responsabilitzar massa ningú -potser caldria aportar-hi diners?- ja que la convocatòria únicament porta aquesta signatura. Per cloure aquesta crònica voldria fer-me ressò que el Consell Comarcal del Gironès ha endegat un servei per fer arribar classes de música a algunes localitats gironines. Es un esforç i pot ser un bon servei que cal agrair. A més ens ha tramès la comunicació que per aquest

estiu organitza un *Curs Jovení-
vol* de Música de Cambra i
Conjunt de pianos que tindrà
lloc del 2 al 8 de setembre al
Collell. Revisant aquestes
notes, alguna cosa fa pensar que
l'activitat musical a casa nostra
va més o menys per molt bon
camí i amb poes entrebanes, o
sia de fàbula! Potser sigui així,
però trobo que tot continua de-
penent encara massa del volun-
tarisme dels afeccionats. Els
ajuts que els organitzadors reben
solen per sempre parcials i si bé
creiem honestament que no ens
podem queixar ni dels nostres
ajuntaments i de la Diputació ja
que tot i les seves limitacions
fan el que poden per aportar el
seu suport econòmic, sí que es
troba a faltar sempre el recolza-
ment de la Generalita, la qual
amb els (nostres) diners públics
té el més gran poder econòmic
perquè la música a casa nostra
vagi a més.

En aquests propers anys hom
preveu que es destinaran molts
diners per inversions i tal com
ha estat sempre, primordialment
encarades cap a l'esport: algunes
d'elles, faraòniques i necessàries

resta de Catalunya, acompanya-
da a més d'una minva de les
aportacions pel que són activi-
tats. De fet aquesta minva ja ha
començat i si bé ja n'hem donat
algun exemple n'hi ha més: la
Campanya d'Opera a Catalunya
que si ja era modesta des de bon
començament, més encara ho ha
estat enguany, ja que ha hagut de
recórrer a les ajudes privades. Es
pretén reduir els ajuts als Festi-
vals de Música i als Cursos In-
ternacionals que en l'actualitat
es fan, subvencionant-ne única-
ment alguns; si bé estem con-
vençuts que no és l'objectiu
últim d'aquesta selecció indirec-
ta, creiem que això seria accep-
table si anés precedit abans,
d'una major coordinació dels
festivals, sobretot els d'estiu, per
evitar, com ara es dona, que es
sobreposin actes i concerts.

Fa la impressió que la músi-
ca clàssica -i un tipus molt de-
terminat de concert de nit es-
tíuena, etiqueta i uns preus ele-
vats -ha esdevingut un producte
de consum al qual -però no en
realitat- tothom hi té accés. Seria
un engany creure que només en
això consisteix la cultura musi-

organisme públics.

I a més tenim els contrasen-
tits: dies enrera el director del
grup Quartetto da Cinque,
Ferran Frauca manifestava dol-
gut que li ha estat més fàcil
d'obtenir una subvenció des de
Madrid que des de la Generalitat
de Catalunya, per poder tirar en-
davant una obra basada en les
composicions d'Enric Morera...
tot i que des de les mateixes
instàncies que li han denegat
l'ajut es pretén promoure la mú-
sica més genuïnament catalana.

I tot i així, la música viu, i
dintre de tot, a més, se'n fa de
nova. És un bon senyal. La mú-
sica, tanmateix és una riquesa
intrínseca de la persona: amb els
recursos més primaris en feren
els nostres avantpassats. Amb
una flauta feta d'un tros de
canya, amb el ritme d'un parell
de pedres i unes veus poc treba-
llades som capaços de manifes-
tar les nostres sensacions fent
música. És evident, però, que
amb mitjans econòmics com els
que es destinen a altres activitats
es faria possible d'obtenir resul-
tats sonors de més qualitat. Com
a persones, sens dubte, ens ha de

TOMÁS CASADEMUNT

seran majoritàriament per
Barcelona. Sortosament, algunes
inversions seran de caire musi-
cal com per exemple el que es
dirà Auditori de Catalunya (a
Barcelona, és clar) i es pot de-
duir que això implicarà una re-
ducció de les inversions a la

El Cor
Maragall ha
commemorat
el seu
Xè aniversari

cal. No n'hi ha prou. Al costat
d'aquell fet i dels diners que s'hi
destinen, constatem amb tristesa
com quotidianament l'ensensa-
ment i la difusió musical de base
perviuen d'una manera rutinària
amb una perpètua escassetat de
recursos econòmics de part dels

satisfer més canviar el flabiol i
les pedres per una prou modesta
orquestra simfònica.

DAVID SUNYER